

hed og stumhed, medens det rette forhold er, at den manglende talefærdighed som hovedregel skyldes døvheden og ikke en defekt af taleorganerne. I tidligere tid, da det store flertal af døve blev oplært efter skrift-håndalfabetmetoden, og man ikke eller kun i ganske ringe grad søgte at lære dem at tale, var betegnelsen forsåvidt rigtig, men i den nyere tid, hvor man principielt er gået over til at undervise efter talemetoden, og det også lykkes at bibringe de pågældende en — mere eller mindre — tydelig tale, forekommer betegnelsen misvisende. Kun de børn, der på grund af ganske ringe begavelse eller anden legemlig eller psykisk defekttilstand ikke kan oplæres efter denne metode, oplæres fortsat efter skrift-håndalfabetmetoden. Betegnelsen „døve“ for de heromhandlede personer vil herefter i tilstrækkeligt omfang karakterisere deres defekt. Hertil kommer, at ordet „døvstum“ særligt i forældrenes øre ikke har nogen god klang og iøvrigt kan virke hæmmende, når de døve skal søge beskæftigelse.

Ved fremsættelsen af lovforslaget oplyste *socialministeren*, at det foreløbig var „meningen, at døvstummeinstitutterne i København og Fredericia skal modtage og i hele skoletiden beholde de egentlige døve børn, der er hjemmehørende henholdsvis øst og vest for Storebælt. Nyborg-instituttet skal være fuldstændig skole for uegentlig døve børn fra hele landet. Det er dog tanken, at de uegentlig døve børn fra hovedstadsområdet skal have adgang til at gå i en eksternatskole i København. Som de talmæssige forhold nu ligger, mener man ikke, at det vil være økonomisk forsvarligt for tiden at oprette flere skoler for døve børn, men formuleringen i § 5 muliggør oprettelse af yderligere døveskoler med bevillingsmyndighedernes samtykke i de enkelte tilfælde. Det er endvidere tanken at oprette børnehaver ved alle tre skoler, medens der for tiden alene er en børnehave ved instituttet i København. Denne børnehave kan ikke nær tilfredsstille behovet. Den kan rumme 30 børn, men der er ca. 50 på en venteliste.“

Om forskellige andre af forslagets bestemmelser anførte ministeren bl. a.:

„Samtidig med ændringerne vedrørende undervisningen af døve og tunghøre børn har man fundet det rimeligt at fastsætte regler for *videre uddannelse, efterværn og særlige foranstaltninger vedrørende voksne døve og tunghøre*. Hidtil er de døve og tunghøre efter afslutningen af skoleundervisningen på døv-